

Η Ανάληψη του Κυρίου, εορτή χαράς και ελπίδας.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Μικρογραφία βυζαντινού χειρογράφου.

Με αδρές γραμμές ο ιερός ευαγγελιστής Λουκάς περιγράφει στο τέλος του Ευαγγελίου του και στην αρχή των Πράξεων των Αποστόλων, την τελευταία εμφάνιση του αναστάντος Κυρίου στους μαθητές Του. Όπως στα δύο αυτά βιβλία του ιερού Λουκά, έτσι η ανάληψη του Κυρίου κατακλείει την ιστορία του επί γης βίου του Χριστού και ανοίγει την ιστορία των μαθητών της Εκκλησίας. Είναι με άλλα λόγια ο συνδετικός κρίκος, η μετάβαση από την μία φάση του σωτηριώδους έργου του Θεού στην άλλη. Το κλείσιμο της πρώτης σκηνής και το άνοιγμα της δεύτερας. Ακριβώς δε την τεσσαρακοστή από την ανάσταση ήμερα, αφού υμνήσαμε και δοξολογήσαμε μαζί με τους μαθητάς την δόξα του αναστάντος, αφού ζήσαμε επί 40 ήμερες στην χαρούμενη ατμόσφαιρα της παρουσίας Του, θα κληθούμε από την Εκκλησία να παραστούμε νοητά στο όρος των Ελαίων για να αποχαιρετίσωμε τον απερχόμενο Σωτήρα.

Δεν ξέρω αν όλοι μας βρέθηκαμε ποτέ σε ώρα λατρείας κατά την ήμερα της Αναλήψεως ή και σε οποιαδήποτε άλλη λειτουργική σύναξη μέσα στον υπέρλαμπρο ναό της Μεγάλης Εκκλησίας της Θεσσαλονίκης, την Αγία Σοφία. Τον μεγάλο τρούλλο της κοσμεί ένα θαυμαστό μωσαϊκό του Θ' αιώνας. Στο κέντρο μέσα σε φωτεινή δόξα κάθεται ο Χριστός υποβασταζόμενος από δύο αγγέλους. Γύρω-γύρω μέσα σε ενα καταπληκτικό για την μεγαλοπρέπεια του τοπίο οι δώδεκα απόστολοι με την Θεοτόκο στην μέση βλέπουν με θάμβος προς τον ουρανό. Και δύο

λευκοφόροι άγγελοι τους απευθύνουν τους λόγους των Πράξεων: «Άνδρες Γαλιλαίοι, τι εστήκατε εμβλέποντες εις τον ούρανόν»; [\(περισσότερα...\)](#)